

L'home és un animal que es busca

Assumptes pendents recull set assaigs d'Antoni Defez sobre alguns temes polèmics de l'actualitat, com ara el suïcidi i l'eutanàsia, els drets dels animals, la qüestió de la nostra identitat com a persones o els problemes que generen les nostres identitats sexuals a l'hora de formar una família.

**ASSUMPTES PENDENTS.
SET QÜESTIONS FILOSÒFIQUES D'AVUI**

ANTONI DEFEZ

COL·LECCIÓ «ASSAIG»

125 PÀGINES / 978-84-370-8065-9 / 12 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2011

L'home és un animal que es busca. Aquest aforisme de Josep Palau i Fabre amb què Antoni Defez ha encapçalat *Assumptes pendents* sintetitza la idea inicial que ha impulsat la reflexió i la recerca sobre els problemes tractats en aquest llibre. L'home és un animal que es busca, perquè no hi ha una essència atemporal i prèvia de l'ésser humà: «allò que fa humans els humans –escriu Defez– és inseparable de la seva història natural i cultural, perquè n'és el resultat». I aquest resultat és «per força inacabat, perquè el procés d'humanització és un procés obert, inesgotable i, freqüentment, contradictori».

És per això que els assumptes humans són sempre «assumptes pendents», sempre oberts, sempre revisables. Antoni Defez n'ha tractat uns quants, que ha subtítulat «set qüestions filosòfiques d'avui», concretament el compromís

cívic del filòsof, l'abandó d'allò sagrat, les experiències de la mort al voltant de situacions límit com la pena de mort, el suïcidi o l'eutanàsia, els drets dels animals, la qüestió de la nostra identitat com a persones i, finalment, els problemes que generen les nostres identitats sexuals a l'hora de formar una família.

El capítol segon, que porta per títol «Contra allò sagrat», és, de fet, l'assaig central d'*Assumptes pendents*. En major o menor mesura els altres se'n deriven o en són una il·lustració. Defez planteja la seua reflexió a partir de dues tesis prèvies: que al món no podem trobar res que siga sagrat i que, si ho poguérem fer, seria una cosa que només podríem descobrir sota la forma d'un anhel o en el comportament dels éssers humans.

La concepció d'allò sagrat es basa en la consideració que «el misteri de l'existència del món s'acompleix en quelcom que hi ha al darrere o més enllà», allò que les religions occidentals han anomenat déu. Defez, seguint Wittgenstein, objecta que el misteri del món no consisteix en una realitat oculta i inaprehensible amb paraules, sinó que és dins d'allò que existeix, inseparable de la mateixa consciència nostra de l'existència del món. La concepció d'allò sagrat, per tant, és només una actitud, un anhel

que vol donar satisfacció al desassossec humà.

És per això que la nostra vida moral s'assenta sobre actituds o formes de vida que no són demostrables amb raons. Tot està obert i res no està garantit: sempre hi haurà la possibilitat de canvis socials i individuals. Aquest punt, però, no desqualifica la raó ni ens llença, inevitablement, en braços de l'irracionalisme o del relativisme, perquè «aquesta falta d'unanimitat i de tancament del procés d'humanització és el que explicaria, i ha fet necessària, l'existència d'activitats reflexives a través de les quals els humans analitzen, revisen i potser milloren les seves maneres d'entendre el món i de comprendre's ells mateixos».

□ Enric Iborra
Lletres Valencianes, n° 30

